

NR 63

IX/X (2016/2017)

ECHO SZKOŁY

DWUMIESIĘCZNIK UCZNIÓW SZKOŁY PODSTAWOWEJ NR 32 W BIELSKU-BIAŁEJ

W NUMERZE:

O tym się mówi...

- str. 2

II Wieczorne
Czytanie!

- str. 3

Nasza twórczość

- str. 4 i 5

Wybraliśmy
Samorząd!

- str. 6

Muzyka
dla wszystkich!

- str. 7

Strefa rozrywki

- str. 8 i 9

Ludzie listy piszą...

- str. 10

Wysyłamy list...
i kartkę pocztową!

- str. 11

Wywiad
z Przewodniczącą

- str. 12 i 13

Czuj, czuj, czuwaj!

- str. 14

Kraina łamigłówek

- str. 15

W skrócie...

- str. 16

WIECZORNE CZYTANIE!

Przedstawiamy pierwszy w tym roku szkolnym numer naszego dwumiesięcznika „Echo Szkoły”. Prezentujemy w nim wydarzenia, które miały miejsce we wrześniu i w październiku. Z pewnością znajdziecie w nim wiele interesujących wiadomości, sporą dawkę rozrywki oraz praktyczne informacje, a także teksty, dzięki którym wzbogacie swoją wiedzę oraz liczne sprawozdania ze szkolnych imprez. Tematem przewodnim aktualnego wydania gazety uczyniliśmy kolejne „Wieczorne Czytanie w Bibliotece”. Jeśli jesteście ciekawi, co jeszcze wydarzyło się w Naszej Szkole, to zapraszamy do lektury!

O TYM SIĘ MÓWI...

Witamy Was po wakacjach! W tym miejscu - wzorem lat ubiegłych - informować Was będziemy o sukcesach uczniów Naszej Szkoły w konkursach międzyszkolnych. Mimo że za nami dopiero dwa miesiące nauki szkolnej, to już mamy się czym pochwalić! Zapraszamy do lektury!

Informujemy, że Franciszek Ślusarczyk z klasy 6b zajął III miejsce w Międzyszkolnym Konkursie Wiedzy o Kompozytorach Polskich w ramach XI Festiwalu Kompozytorów Polskich im. prof. H. M. Góreckiego. Konkurs ten dla uczniów szkół podstawowych i gimnazjalnych zorganizowała Państwowa Ogólnokształcąca Szkoła Muzyczna I i II stopnia im. St. Moniuszki w Bielsku-Białej. Ucznia do rywalizacji przygotowała Pani Iwona Nowak. Serdecznie gratulujemy ogromnego sukcesu!

Ogłoszono wyniki V Międzyszkolnego Konkursu Fotograficznego „Prawnie chroniona flora i fauna Wapienicy i Nadleśnictwa Bielsko”. Jury w składzie: Pani Grażyna Hordziejewicz, Pan Piotr Ryszka i Pan Zbigniew Konieczny w kategorii do lat 12 przyznało I miejsce Witoldowi Wójcikowi za pracę pt. „Salamandra”, II miejsce zajął Franciszek Ślusarczyk za pracę pt. „Dzięciołek”, a na trzecim uplasowali się: Bartłomiej Pietrzykowski za pracę pt. „Rusalka pawik” oraz Hubert Tyrna

za pracę pt. „Sikorka modra”. Nagrody ufundowane przez Pana Stanisława Piętę - posła na Sejm RP, Pana Piotra Ryszkę - bielskiego radnego, Radę Osiedla Wapienica oraz Stowarzyszenie Mieszkańców Wapienicy wręczone zostały w Domu Kultury podczas wieczornicy zorganizowanej z okazji Święta Niepodległości. Wszyscy uczestnicy konkursu otrzymali ponadto upominki przekazane przez Wydział Ochrony Środowiska, Wydział Kultury i Sztuki oraz Wydział Promocji Miasta UM w Bielsku-Białej. Od 7 listopada prace konkursowe będzie można obejrzeć w siedzibie Rady Osiedla i na stronie internetowej Domu Kultury. Uczniów do konkursu przygotował Pan Grzegorz Wójtowicz.

Z radością informujemy, że profil Naszej Szkoły na portalu społecznościowym Facebook uzyskał już ponad 600 polubień! Dziękujemy wszystkim, którzy na bieżąco śledzą informacje na temat Naszej Szkoły. Tych, którzy jeszcze nie odkryli naszego profilu, zachęcamy gorąco do odwiedzin!

Przypominamy adresy szkolnych stron internetowych:

www.sp32bb.pl - strona Szkoły Podstawowej nr 32 w Bielsku-Białej

www.echo-szkoly.tk - strona czasopisma „Echo Szkoły”

www.naszabiblioteka.tk - strona szkolnej biblioteki

www.festiwalnaukowy.inf24.eu - strona Festiwalu Naukowego

II WIECZORNE CZYTANIE!

27 października po raz drugi w Naszej Szkole odbyło się „Wieczorne Czytanie”. Miało ono na celu popularyzację książek i czytelnictwa oraz pokazanie biblioteki jako niezwykłego miejsca, w którym można ciekawie spędzić czas. Tym razem, ze względu na rodzaj czytanych książek, był to wieczór detektywistyczny.

Przebrani za detektywów uczniowie i nauczyciele zebrali się o godzinie 18.00 w szkolnej auli. Tam zostali zapoznani z planem wieczoru, a następnie - jako wprowadzenie do tematu spotkania - obejrżeli krótką prezentację o Szwecji i szwedzkich pisarzach tworzących dla dzieci. Dwie książki jednego z nich - Martina Widmarka - były czytane podczas tego wieczoru. Uczniowie młodszych klas pozostali w auli, by wysłuchać fragmentów książki pt. „Tajemnica biblioteki” z serii „Biuro detektywistyczne Lassego i Mai”. Następnie podzieleni na cztery grupy udali się do sal, by tam sprawdzać swoje detektywistyczne umiejętności. Przy wykorzystaniu metody „burzy mózgów” zastanawiali się nad cechami detektywa, rozwiązywali najróżniejsze zagadki (m.in. literackie), krzyżówki, odczytywali zaszyfrowane wiadomości, pokonywali rysunkowe labirynty. Każda grupa miała również okazję odwiedzić bibliotekę, w której - jedynie przy świetle latarek - dzieci szukały ukrytych zakładek do książek lub kart z postaciami książkowymi, które przedstawione były tylko w postaci cieni. Podczas przerwy na posiłek, przy pysznej herbacie z sokiem

malinowym, dzieci dzieliły się pomysłami dotyczącymi sprawcy kradzieży książek z biblioteki, by po posiłku swoje pomysły przedstawić w formie plastycznej. Niektóre dzieci projektowały też szyld swojego biura detektywistycznego. Na koniec każdy uczestnik otrzymał Legitymację Detektywa Juniora. Z kolei uczniowie starszych klas wysłuchali fragmentów „Antykwarium pod Błękitnym Lustrem” tego samego autora. Najpierw otrzymali oni legitymacje detektywów z własnym zdjęciem. Oprócz tego mieli okazję bawić się podczas rozwiązywania zagadek logicznych. Wielką atrakcją okazał się ponadto „pokój zagadek”, w którym ukryto wiele tropów prowadzących do słodkiego skarbu. Aby do niego dotrzeć, należało posłużyć się m. in. lampą fluorescencyjną, lupą, a przede wszystkim spostrzegawczością i umiejętnością łączenia faktów. Uczniowie rozwiązywali także multimedialny kwiz z nagrodami dotyczący lektury i czytelnictwa. Analizowali i łączyli w pary odciski palców. Odwiedzili także bibliotekę szkolną, gdzie także czekała na nich zabawa polegająca na odszyfrowywaniu tajemniczych wiadomości. W przerwie na posiłek serwowana była pyszna malinowa herbatka. Ostatni uczestnicy opuścili szkołę po 21.00. Duże zainteresowanie dzieci zabawami detektywistycznymi i wypieki na ich buziach podczas wieczoru czytelniczego były nagrodą dla nauczycieli prowadzących zajęcia. A w przygotowanie tej uroczystości zaangażowanych było 15 wspaniałych nauczycieli, którzy mieli pod opieką 118 uczniów. W wieczornych zajęciach czytelnicznych uczniom towarzyszyła również Pani Wicedyrektor Jolanta Olejak-Bogaczyk. Koordynatorem spotkania był nauczyciel bibliotekarz - Pani Renata Pysz.

NASZA TWÓRCZOŚĆ

Emilia Bauza
ŻYCIE

Pamiętaj, głowa do góry!
Popatrz na chmury.
Realizuj swoje marzenia,
póki natura Cię dotlenia.

Rozwiń skrzydła motyla
i spójrz, jak świat dla Ciebie drzwi uchyla.
Zastanów się, jak życie szybko mija
i pamiętaj, że nauka Cię rozwija.

Urszula Klimczak
BESKIDZKA ZWIERZYNA

Zwierzęta w górach naszych beskidzkich
szczęśliwe wiodą życie.
Niedźwiedzie zapadają w zimowy sen,
wiewiórki zbierają jedzenia ogrom,
jelenie i sarny rozmnażają się,
a jesień hula i rozśmiesza mnie.

Wiktoria Hutyra
PAŹDZIERNIK

To wszystko zaczęło się w październiku -
piękny jesienny czas, złote liście, wiatr...
Opisane to zostało w matczynym pamiętniku:
mama w ciąży, a Halina weszła w życia kadr.

Niestety los nie zawsze się uśmiechał.
Mój żywot przecież taki niewesoły.
W szpitalu zawsze lekarz na mnie czekał,
bo ja szpitale odwiedzałam częściej
niż kościoły.

Zacząłam publikować wiersze w gazecie.
Nie spodziewałam się takiego spraw obrotu.
Zawirowało totalnie w moim świecie,
jednak warto było wylać tyle kropel potu.

Pisząc wiersze,
uszcześliwiałam i innych, i siebie,
bo kiedy je czytacie,
jestem w siódmym niebie.

Szymon Nowak
PIĘKNY ROK

Cztery pory roku - wiosna niemrawa.
Śnieżek, kałuża, batwana już nie ma,
tylko garnek i węgielki zostały.
Cztery pory roku - lato ciepłutkie.
Jabłka na drzewie,
a babcia pierożki z jagodami lepi.
Cztery pory roku - jesień kolorowa.
Drzewa bez liści, zimno się robi,
dlaczego czas tak szybko leci?
Cztery pory roku - zima biała.
Na sankach pędzę z wysokiej górki,
gdy minus pięć na dworze.

Wiktoria Hutyra
OGNIKO

Płonie ognisko, gitara wybrzmiewa,
me pieśni płyną do samego nieba.
Siedzimy tutaj, ale nie sami,
siedzimy z Wami - harcerzami.
Kozia Góra, Szyndzielnia, Dębowiec...
Brakuje tylko hali pełnej owiec.
I zuchy biegają wokół watry,
sprawności zdobywają,
nie zważają na upomnienia kadry,
pozytywną energię wytwarzają.
I druh komendant jest wśród nas,
opowiada starodawne Polski dzieje.
Jak piękne jest lato w Beskidach.
Darzy nas ciepłym słońcem
i słodkimi malinami.
Druhny ochotniczki w duecie śpiewają,
by starszych harcerzy oczarować.
Kocham Beskidy,
harcerskim blaskiem Polskę oświecają.

Łukasz Kołacz
ŚNIEG I ZWIERZĘTA

W Beskidach spad śnieg biały,
zwierzęta się w lesie schowały,
bo boją się, że po ich śladzie
ktoś je odnajdzie.

Jadwiga Lorek
KALENDARZ BESKIDZKI

STYCZEŃ

W styczniu jest lodowato,
każdy czeka już na lato!

LUTY

W lutym trzeba jeszcze
wkładać ciepłe buty!

MARZEC

W marcu jak w garncu,
słońce z deszczem się przeplata,
trochę wiosny, trochę lata...

KWIECIEŃ

W kwietniu zwierzęta się rozmnażają,
a rośliny swe listki rozmrażają.

MAJ

W maju jak w raju.

CZERWIEC

W czerwcu szkołę żegnamy
i w Beskidy się wybieramy!

LIPIEC

W lipcu słońce nas grzeje,
każdy dzieciak się śmieje,
a na zielonej polanie
dzieci witają łanie.

SIERPIEŃ

W sierpniu mam dużo czasu,
więc wybieram się do lasu.

WRZESIEŃ

Wrzesień niesie złotą jesień,
wszystkie dzieci liście zbierają
i przy tym nieźle rozrabiają.

PAŹDZIERNIK

W październiku
jest kolorowych liści bez liku!

LISTOPAD

W listopadzie
każde dziecko się wcześniej kładzie,
żeby się wyspać do szkoły i być wesotym.

GRUDZIEŃ

W grudniu po południu
w Beskidach sypie śnieg
i każdy o tym wie!

Weronika Szczotka
SKARB BESKIDÓW

Każdy powie, że Beskidy
to są góry, a nie morze.
Każdy powie i to śmiało,
że tam pięknie jest i tanio.
Są tam góry, pola, lasy,
tam najlepiej płynie czas.
Choćbyś zbłądził, to odnajdziesz
tamten urok, tamten skarb.

Daria Wasilkowska
ROK W BESKIDACH

Cała w kolorowych kwiatkach
przyjdzie wiosna uśmiechnięta.
Ptaki w ciepłych krajach przybywają
i ładną pogodę nam oddają.
Lato zaczyna się radośnie,
ptaszki żegnają już wiosnę,
zając skoczył aż do nieba,
wszyscy mają to, co trzeba.
Oto przyszła pani jesień,
kolorowe liście niesie
i z kasztanów będą ludki,
a z żółodzi - krasnoludki.
Zima do nas zawitała,
białym puchem przysypała,
okna mrozem ozdobiła,
oto cała pani zima.
Wiosna, lato, jesień, zima,
tu na nudę miejsca nie ma!
Cały rok atrakcji mamy!
W tym Beskidów urok cały!

Zuzanna Borysiewicz
NASZE GÓRY

Góry, nasze góry,
piękniejsze niż Mazury.
O każdej porze roku
są pełne uroku!
Wiosną - kwieciste olśnienie,
Latem - od słońca wytchnienie,
jesienią złotem błyszczące,
a zimą - mrozem się skrzące.
Kocham te góry moje
piękne i wytęsknione.

WYBRALIŚMY SAMORZĄD!

22 września uczniowie Naszej Szkoły mieli okazję przekonać się, że wybory do Samorządu Uczniowskiego są świętem demokracji w szkole.

Poczynając od kampanii wyborczej (plakaty na parterze i I piętrze przykuwały uwagę wszystkich uczniów), mieli oni możliwość poczuć, jak ważny jest ich głos. 21 września w szkolnej auli odbyły się prezentacje kandydatów ubiegających się o stanowisko Przewodniczącego Samorządu Uczniowskiego. Kilkunastu szóstoklasistów opowiedziało o swoich zainteresowaniach oraz pomysłach, które mają zamiar wprowadzić w Naszej Szkole. Prawie wszystkie propozycje spotkały się wielkim entuzjazmem widowni. Wybory odbyły się zgodnie z prawem i czterema podstawowymi zasadami. Były: bezpośrednie (uczniowie mogli poczuć powagę chwili), tajne (uczniowie wybierali obiektywnie), równe (uczniowie mieli takie same prawa) i powszechne (społeczność uczniowska stanowiła jedność i każdy mógł podjąć z pełną świadomością ważną decyzję). Poniżej prezentujemy nowy skład Samorządu Uczniowskiego na rok szkolny 2016/2017! Gratulujemy i życzymy owocnej pracy w Samorządzie Uczniowskim. Przypominamy, że opiekunem Samorządu Uczniowskiego przy Szkole Podstawowej nr 32 jest Pani Monika Korowaj.

Przewodnicząca:

Wiktoria Hutyra (6a)

Zastępca Przewodniczącej:

Julia Nowy (6a)

Sekretarz:

Natalia Trojak (6a)

Członkowie SU:

Julia Dyrduł (6a)
 Urszula Klimczak (6a)
 Maja Machnio (6a)
 Barbara Waliczek (6a)
 Simona Wójcik (6a)
 Katarzyna Wątroba (6c)
 Dawid Tłłka (6c)
 Martin Stanclik (6c)
 Julia Hałas (6c)
 Maja Studnicka (6c)
 Marta Sulima (6d)
 Oliwia Markowicz (6d)

MUZYKA DLA WSZYSTKICH!

W ubiegłym roku szkolnym Nasza Szkoła przystąpiła do projektu edukacyjno-muzycznego pt. „MUZYKA DLA WSZYSTKICH - KONCERTY W SZKOŁACH WIEJSKICH I DLA WYBRANYCH ŚRODOWISK NA WSI I W MIEŚCIE”, który dofinansowany został ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego w ramach programu KULTURA DOSTĘPNA.

8 września uczniowie Naszej Szkoły mieli ogromną przyjemność uczestniczyć w kolejnym, trzecim już koncercie w ramach projektu edukacyjno-muzycznego pt. „MUZYKA DLA WSZYSTKICH”. Tym razem spotkanie nosiło tytuł „Historia poloneza”. Przed dziećmi wystąpili: Pani Agata Adamczyk (fortepian), Pani Urszula Mizia (wiolonczela), Pan Piotr Sadowski (skrzypce) oraz Pani Joanna Jatkowska-Korpiela (sopran). W programie koncertu wykonane zostały m.in. polonezy M. K. Ogińskiego, J. S. Bacha, K. Kurpińskiego oraz F. Chopina. Dla porównania zaprezentowano także tańce polskie, m.in. kujawiaka, mazura i obertasa, a wszystko okraszono sporą dawką humoru. Na koniec - w ramach podziękowania - uczniowie wręczyli artystom własnoręcznie wykonane karty okolicznościowe.

Z kolei wieczorem 20 października 2016 roku w auli Szkoły Podstawowej nr 32 w Bielsku-Białej odbył się ostatni, czwarty już koncert zorganizowany w ramach projektu Tego dnia kierownictwo szkoły, nauczyciele, rodzice i przede wszystkich uczniowie zgromadzili się licznie, aby wziąć udział w niezwykłym wydarzeniu. Na zaproszenie odpowiedzieli również: Radny Rady Miejskiej Piotr Ryszka, Przewodniczący Rady Osiedla Wapienica Zbigniew Mamorski, Prezes Stowarzyszenia

Mieszkańców Wapienicy Zbigniew Konieczny, a także przedstawiciele Książnicy Beskidzkiej, Środowiskowego Centrum Pomocy oraz Przedszkola nr 42 w Bielsku-Białej. Projekt jest owocem współpracy SP 32 z Bielskim Towarzystwem Muzycznym. Obejmował on cykl czterech spotkań o różnorodnej tematyce: „Poznajmy nasze korzenie”, „Muzyka popularna na instrumentach perkusyjnych”, „Historia poloneza” oraz „Musical i muzyka filmowa”. Podczas ostatniego koncertu przygotowanego specjalnie dla szkoły i środowiska lokalnego wystąpili wybitni muzycy: Agata Adamczyk - fortepian, Urszula Mizia - wiolonczela, Krzysztof Durlow - skrzypce, Joanna Jatkowska-Korpiela - sopran oraz Hubert Miśka - tenor. Spotkanie poprowadziła Grażyna Durlow. Artyści wykonali popularne i mniej znane utwory wokalne i instrumentalne m. in. J. Backa, L. Bernsteina, N. Herb-Browna, B. Kapera, A. Menkena, P. Abrahama, G. Sheringa czy J. Kerna. Widzowie z wielką atencją słuchali wykonywanych utworów, z podziwem patrzyli na umiejętności doświadczonych muzyków i z zainteresowaniem zerkali w stronę niezwykłych instrumentów. Dzieci z ogromną ochotą korzystały z nadarzającej się okazji obcowania z wielką sztuką i wspólnego muzykowania. Na koniec najmłodszy uczestnicy spotkania wręczyli artystom kwiaty oraz samodzielnie wykonane karty okolicznościowe będące wyrazem głębokiej wdzięczności za kilkumiesięczną współpracę. Alicja Procner - dyrektor Szkoły Podstawowej nr 32 - podziękowała artystom za wspaniały występ i stworzenie możliwości obcowania z prawdziwą sztuką, a zgromadzonej w auli publiczności - za liczne przybycie.

STREFA ROZRYWKI

Dwóch chłopców siedzi w kinie. Pierwszy pyta:

- Podobał ci się film?
- Nie.
- To dlaczego bijesz brawo?
- Bo już się skończył.

- Mamo, spełniliśmy dziś we trzech dobry uczynek. Przeprowadziliśmy staruszkę przez jezdnię.

- To bardzo dobrze, ale dlaczego we trzech?
- Bo stawiała opór.

W kościele za chwilę ma się odbyć ślub. Młoda para zbliża się do ołtarza. Wśród zebranych gości jest mała dziewczynka, która pyta mamę:

- A dlaczego panna młoda jest ubrana w białą sukienkę?
- Widzisz, córeczko, ona chce wszystkim pokazać, jak bardzo jest szczęśliwa - odpowiada matka.
- To dlaczego pan młody jest ubrany na czarno?

Dwóch malców siedzi w piaskownicy i dyskutuje:

- Mój tata jest najszybszy na świecie!
- A wcale, że nie!
- A wcale, że tak! Jest urzędnikiem. Pracuje codziennie do piątej, a w domu jest piętnaście po czwartej.

- Masz dziewięć cukierków. Trzy dałeś Ani i trzy Zosi. Ile cukierków zostanie dla ciebie? - pyta nauczycielka.
- Za mało...

Ojciec karci syna:

- Widziałem, jak biłeś kolegę przed naszym domem! Co to miało znaczyć?!
- Chciałem, żeby sobie poszedł.
- A nie mogłeś mu tego powiedzieć?
- No coś ty! To by było niegrzeczne!

- Najlepszym prezentem od ciebie dla mnie będą twoje dobre stopnie.
- Nic z tego, tatusiu, już ci kupiłem skarpetki...

- A my mamy w domu wszystko! - chwali się koleżankom mała Ala.

- Skąd wiesz?
- Bo jak tata przywiózł z delegacji gitarę, to mama powiedziała, że tylko tego brakowało.

Do Nowaków przyjechała w odwiedziny babcia:

- Wnusi, dobrze się chowasz? - pyta chłopca.
- Staram się - wzdycha Pawełek.
- Ale mama i tak zawsze mnie znajdzie i wykąpie...

- Mamusiu, czy mogę iść się pobawić?
- Z tą dziurą w rajstopach?
- Nie... Z tą Jolą z drugiego piętra.

Dwóch chłopców rozmawia w przedszkolu:

- Mój tata pływa w marynarce - chwali się pierwszy.
- A mój w kąpielówkach - odpowiada drugi.
- Synku, przed godziną w szafce były dwa ciastka, teraz jest tylko jedno. Co się stało?
- To nie moja wina. Było ciemno i nie zauważyłem tego drugiego...

- Tatusiu, ja już nie chcę na te sanki. Wracajmy do domu.
- Nie gadaj, tylko ciągnij!

Kazio pisze wypracowanie:

- Zapalki to są takie pałeczki, które bardzo łatwo zapalają się w rękach dzieci, a bardzo trudno w rękach dorosłych.
- Dzieci, nie widziałyście mojego sitka?
- Widziałyśmy, ale było dziurawe, więc je wyrzuciliśmy.

Pani mówi:

- Jasiu, na sprawdzianie ściągałeś od Marcina.
- Skąd pani to wie?
- Bo się rozpędziłeś i ściągnąłeś też imię i nazwisko...

Jaś pyta się mamy:

- Na jakiej ulicy mieszkamy?

Mama odpowiada:

- Spytaj się taty.

Jaś pyta się taty:

- Na jakiej ulicy mieszkamy?

Tata odpowiada:

- Spytaj się mamy!

Jaś czeka z mamą na samolot.

Jaś: - Mamo, chce mi się siku!

Mama: - Ale zaraz przyleci samolot.

Po kilku minutach.

Jaś: - Leci!

Mama: - Gdzie?!

Jaś: - Po nogawkach!

Jaś mówi do kolegi:

- Wiesz, co to jest WC?
- Tak!
- To co to jest?
- Toaleta.
- Żle! To jest wyzwolenie cierpiących.

Dwaj mali chłopcy wpadają do sklepu:

- Szybko! Nasz tata wszedł w gniazdo os!
- Chcecie kupić maść?
- Nie! Film do aparatu.

Pani pyta się Jasia:

- Jasiu, gdybym powiedziała, że jestem piękna, to jaki to będzie czas?
- Jaś na to:
- Z pewnością przeszły, proszę pani.

Nauczyciel pyta:

- Jasiu, ile miałeś lat w ostatnie urodziny?
- 7.
- A ile będziesz miał w następne?
- 9.

- Siadaj, jedynka!

- A niech to... Jedynka w urodziny!

Jaś z babcią idą do kościoła. Ksiądz mówi:

- Za duszę Jana, za duszę Piotra...

Jaś mówi:

- Chodź, babciu, bo nas ten ksiądz też zadusi.

Nauczycielka oddaje Jasiowi zeszyt z pracą domową i mówi:

- Znów niedostateczny!

- Biedny tata... - odpowiada na to Jaś.

Wpada Jaś do restauracji i woła:

- Podwójne kopytka proszę!

- Z podkowami czy bez? - pyta kelnerka.

Na lekcji przyrody nauczyciel pyta:

- Jasiu, co wiesz o jaskółkach?

- To bardzo mądre ptaki. Odlatują, gdy tylko rozpoczyna się rok szkolny!

Jaś po niezbyt udanym roku szkolnym wraca z jego zakończenia. Tata pyta:

- I jak tam, synu, świadectwo?

- Co tam, tato, świadectwo... Abyśmy tylko zdrowi byli!

Dziewczynka widzi w parku trojaczki.

Po chwili biegnie do mamy, wołając:

- Mamo, mamo, zgadnij, co widziałam?

Mama:

- Nie wiem.

Dziewczynka na to:

- Bliźniaki i zapasówkę.

- Tato, czy wiesz, który pociąg ma największe opóźnienie?

- Nie mam pojęcia!

- Ten, który obiecałeś mi na gwiazdkę w zeszłym roku.

Syn pyta ojca:

- Tato, czy maliny są w czarne kropki i chodzą?

- Nie, synku, dlaczego pytasz?

- O kurcze, znowu zjadłem biedronkę.

ŁUDZIE LISTY PISZĄ...

W dniach 09.10. - 15.10. obchodzony był Międzynarodowy Tydzień Pisania Listów. Podczas lekcji języka polskiego szczegółowo omówiliśmy elementy charakterystyczne dla tej formy wypowiedzi. Poznaliśmy jej historię. Zastanawialiśmy się także nad przyszłością listów. Był również czas na ćwiczenia praktyczne. Poniżej przedstawiamy ciekawostki dotyczące pisania listów. Mamy nadzieję, że zachęcimy Was przez to do przesyłania sobie wiadomości w ten właśnie sposób.

To romantyczne spojrzenie na list. Teraz wszystko jest inne. Obecnie pisanie listów praktycznie zanikło. Nadeszła epoka telefonu komórkowego i komputera. Może za parę lat już tylko Tydzień Pisania Listów będzie nam przypominał o tradycyjnej formie komunikacji. Czym jest list? To pisemna wiadomość wysyłana przez jedną osobę (nadawcę) do drugiej (adresata). Tradycyjny list to wiadomość zapisana na kartce papieru oraz zapieczętowana lub wysłana do adresata w kopercie. Listami, jako pewnym zjawiskiem kulturowym, zajmuje się epistolografia. Jest to dział literatury obejmujący wszystkie utwory napisane w formie listów, a także sztuka pisania listów. List jest prawdopodobnie tak stary, jak stare jest samo pismo. Pisanie listów rozpowszechnione było już w starożytnym Egipcie, Chinach i państwie Sumerów.

W późnym średniowieczu w Europie wraz z rozwojem handlu rozwijała się korespondencja handlowa. Najszerzy i najbardziej regularny system pocztowy miały od połowy XIII wieku włoskie stowarzyszenia handlowe.

W drugiej połowie XV wieku, w związku z wynalezieniem druku i upowszechnieniem oświaty, bardzo wzrosło zapotrzebowanie na przewóz korespondencji. Powstało więc wiele poczt prywatnych. System ich rozwijał się przez XVI wiek, obejmując wreszcie całą Europę i zatrudniając 20 tysięcy kurierów.

W XVIII wieku szeroki program budowy dróg w Europie otworzył epokę szybkich dyliżansów pocztowych. Krótkie listy można było przesyłać też za pomocą

gołębi. Ptaki te wracają zawsze do swoich gniazd, nawet jeśli dzieli je od nich wiele kilometrów. W dawnej Polsce znane były „wici” (to znaczy witki, laski lub żerdzie), za pomocą których zwotywno wojowników i rycerzy na wyprawy wojenne.

Już pierwsi Piastowie mieli posłańców książęcych na użytek dworu. Posłańcy przemierzali drogi pieszo lub konno. Nim wiadomość dotarła na miejsce, mijało wiele dni. Gdy szli, mieli przy sobie specjalne przyrządy - tak zwane krokomierze. Mierzyły one przebytą drogę i dzięki temu można było określić wysokość zapłaty za dostarczoną wiadomość. Pierwsza regularna linia pocztowa w Polsce została utworzona przez króla Zygmunta II Augusta i powstała w 1558 roku. Wiodła z Krakowa do Wenecji. Od roku 1808 listy przewożono dyliżansami. Dyliżans Poczty Polskiej kursował dwa razy w miesiącu, a podróż trwała około 2 tygodni. Odjazd dyliżansu pocztowego sygnalizowano trąbką - dzisiaj jest ona symbolem Poczty Polskiej. Pierwszy znaczek pocztowy wydano w Anglii 6 maja 1840 roku, a w Polsce 1 stycznia 1860 r. Do momentu wynalezienia telegrafu, a później telefonu i Internetu listy były jedynym sposobem na porozumiewanie się ludzi na odległość.

Od końca XIX wieku list tracił na znaczeniu, stopniowo wypierany przez szybsze i bardziej bezpośrednie sposoby komunikacji.

Współcześnie najszybsza jest poczta elektroniczna. Pierwszy e-mail wysłano w Stanach Zjednoczonych w 1972 roku.

WYSYŁAMY LIST...

<p>dane adresata</p> <div style="border: 1px solid black; width: 50px; height: 50px; margin: 0 auto;"></div> <p>Sz. P. Jan Kowalski ul. Jasna 2/3</p> <p>34-002 Kraków</p>	<p>Nad. Anna Nowak ul. Ciemna 17 43-300 Bielsko-Biała</p> <p>dane nadawcy</p>
---	--

... I KARTKĘ POCZTOWĄ!

<p>zwrot do odbiorcy</p> <p>miejsce i data nadania kartki</p> <p>Sopot, dn. 23.07.2010 r.</p> <p>treść kartki</p> <p>Drogi Wujku! Pozdrawiam Cię serdecznie znad Morza Bałtyckiego! Jest piękna pogoda. Codziennie się opalam i zażywam morskich kąpiel. Gdy wrócę, wszystko Ci opowiem.</p> <p>podpis</p> <p>Maciek</p>	<div style="border: 1px solid black; width: 50px; height: 50px; margin: 0 auto;"></div> <p>imię i nazwisko oraz adres odbiorcy</p> <p>Sz. P. Jan Kowalski ul. Jasna 2/3</p> <p>34-002 Kraków</p>
--	---

WYWIAD Z PRZEWODNICZĄCĄ

Na nasze pytania odpowiada Wiktoria Hutyra - uczennica klasy 6a i Przewodnicząca Samorządu Uczniowskiego w roku szkolnym 2016/2017. Przeczytajcie, co nasza rozmówczyni powiedziała o Naszej Szkole, swoich zainteresowaniach oraz pomysłach, które chciałyby zrealizować w Naszej Szkole. Zapraszamy do lektury.

„ECHO SZKOŁY”: Opowiedz o swoich zainteresowaniach. Czym się pasjonujesz?

WIKTORIA HUTYRA: Moim największym zainteresowaniem jest harcerstwo. Należę do 70 HDA Wiolinki.

„ECHO SZKOŁY”: Ile lat należysz do harcerstwa?

WIKTORIA HUTYRA: W ZHP jestem już 6 lat.

„ECHO SZKOŁY”: Czym się kierujesz w życiu?

WIKTORIA HUTYRA: W życiu kieruję się cytatami z książek Franka Herberta, ponieważ uważam, że są naprawdę ambitne. Moim ulubionym jest: „Nie wolno się bać, strach zabija duszę. Strach to mała śmierć, a wielkie unicestwienie. Stawię mu czoła. Niech przejdzie po mnie i przeze mnie. Tam, gdzie przeszedł strach, nie ma nic. Jestem tylko ja”.

„ECHO SZKOŁY”: Dlaczego przeniostaś się do SP 32?

WIKTORIA HUTYRA: Przeniostałam się, ponieważ mieszkam w Wapienicy już 5 lat i znudziło mi się codzienne jeżdżenie do szkoły, gdyż zajmowało mi to aż godzinę!

„ECHO SZKOŁY”: Co odczuwałaś, gdy przeniostaś się do Naszej Szkoły?

WIKTORIA HUTYRA: Spotkałam się z sympatią innych. Trochę się denerwowałam, ale miałam przy sobie grono koleżanek, które mnie wspierały.

„ECHO SZKOŁY”: Jakie jest Twoje największe marzenie?

WIKTORIA HUTYRA: Myślę, że moim największym marzeniem jest wygrana w festiwalu harcerskim „Bumerang”. Tak, wiem, wszystko kręci się wokół harcerstwa.

„ECHO SZKOŁY”: Czym jest dla Ciebie harcerstwo?

WIKTORIA HUTYRA: Szczerze mówiąc, wszystkim... Nie tylko pasją, ale i stylem życia. Harcerką jestem 24 godziny na dobę przez 7 dni w tygodniu. Nie zrezygnuję z tego NIGDY! Kocham ZHP. Poza tym poznałam tam najlepszego przyjaciela. Mam bzika na punkcie harcerstwa.

„ECHO SZKOŁY”: Co najbardziej cenisz w innych ludziach?

WIKTORIA HUTYRA: Najbardziej cenię w innych ludziach otwartość i pewność siebie. Uwielbiam dzieci, więc cenię, kiedy inni mają z nimi dobry kontakt.

„ECHO SZKOŁY”: Jaki jest dla Ciebie idealny przyjaciel?

WIKTORIA HUTYRA: Myślę, że mam najlepszego przyjaciela. Wspiera mnie bez względu na wszystko. Jest bardziej opiekuńczy niż mama. Broni bardziej niż tata. Jest bardziej irytujący niż brat. Według mnie dogadujemy się świetnie pomimo tego, że to chłopak. Przyczynia się do naszych kontaktów to, że również jest harcerzem.

„ECHO SZKOŁY”: Jaki przedmiot szkolny jest Twoim ulubionym?

WIKTORIA HUTYRA: Zdecydowanie język polski! Interesuję się frazeologią, więc to przedmiot idealny dla mnie.

„ECHO SZKOŁY”: Jaki masz sposób na naukę?

WIKTORIA HUTYRA: W domu powtarzam tylko najważniejsze informacje, a resztę pamiętam z lekcji. Nie wiem, dlaczego tak jest, ale to pozytywna cecha.

„ECHO SZKOŁY”: Jakie masz plany na przyszłość?

WIKTORIA HUTYRA: W przyszłości chciałabym być drużynową gromady zuchowej. To wiem na 100%, a o reszcie nie myślę. Co będzie - to będzie!

„ECHO SZKOŁY”: Dlaczego zgłosiłaś swoją kandydaturę w wyborach do samorządu?

WIKTORIA HUTYRA: Na początku uznałam, że to będzie śmieszne, a potem serio się w to wciągnęłam i zaangażowałam.

„ECHO SZKOŁY”: Jak myślisz, dlaczego wygrałaś wybory?

WIKTORIA HUTYRA: Wygrałam, ponieważ pokazałam swoją otwartość i pewność siebie. Jestem nowa w szkole, ale nie boję się wyzwań. Lubię, kiedy ktoś pokłada we mnie duże nadzieje. Muszę mieć obowiązki, inaczej jestem smutna. Nienawidzę nudy!

„ECHO SZKOŁY”: Co sądzisz o tej szkole ?

WIKTORIA HUTYRA: Ta szkoła to pozytywne miejsce! Z chęcią przychodzę tu co rano. Naprawdę lubię tu przebywać.

„ECHO SZKOŁY”: Jak dogadujesz się z innymi członkami Samorządu Uczniowskiego?

WIKTORIA HUTYRA: Myślę, że nasze relacje są dobre. Nie prowadzimy między sobą kłótni, więc dobrze nam się pracuje.

„ECHO SZKOŁY”: Dziękujemy za wywiad i poświęcony nam czas!

WIKTORIA HUTYRA: Ja również dziękuję, miło się rozmawiało.

CZUJ, CZUJ, CZUWAJ!

Niektórym wydaje się, że harcerstwo to tylko nudne zbiorki i ogniska z kielbaskami. Zaskoczę was! To nieprawda. Harcerstwo to wspaniała przygoda. Śpiew, taniec zabawa i mnóstwo śmiechu!

Zacznijmy od pytania, czym jest harcerstwo. Harcerstwo pochodzi od angielskiego scoutingu [czytaj: skautingu], czyli pewnego rodzaju survivalu i sztuki przetrwania, ale nie martwcie się! Brzmi strasznie, choć w rzeczywistości to bardzo pozytywna organizacja. W Polsce istnieją dwie: ZHP (Związek Harcerstwa Polskiego) i ZHR (Związek Harcerstwa Rzeczypospolitej). Nie wiem za dużo o ZHR, ale o ZHP mogę rozmawiać godzinami! Należę do drużyny artystycznej, tzn. moje zbiórki polegają na śpiewaniu i pracach manualnych. Ale jest wiele typów zgrupowań, np. wędrownicze, górskie, a nawet wodne! ZHP dzieli się na HUFCE. Moja drużyna należy do Hufca Beskidzkiego. Hufce dzielą się na SZCZEPY. W Hufcu Beskidzkim dwa najpopularniejsze to „Argemonia” i „Na szlaku”, a moja drużyna niedawno we współpracy z 77 GBDSH Tolemakiem i 78 GDH Halnym założyła własny szczep. Według mnie najlepszą rzeczą w harcerstwie jest poznawanie ogromnej liczby nowych ludzi i zawiązywanie nowych przyjaźni! Na przykład ja i mój najlepszy przyjaciel poznaliśmy się właśnie na biwaku harcerskim! Harcerze świętują również z okazji najważniejszych świąt narodowych, np. 11 listopada i 3 maja. Podczas tych dni są organizowane obchody, na których pojawiają się nie tylko harcerze, ale również wojsko i gromady zuchowe! A z okazji Dnia Niepodległości harcerze jeżdżą na warty honorowe na cmentarze w całej Polsce. Wraz z innymi druhami i druhami byłam już trzeci rok z rzędu na cmentarzu na Leszczynach (osiedle Złote Łany). Ale oprócz drużyn harcerskich, starszo-harcerskich i wędrowniczych oraz morskich ZHP tworzą zuchy! W gromadach zuchowych dzieciaki bardzo szybko uczą się np. pierwszej pomocy oraz radzenia sobie z problemami. Od niedawna jeżdżę na zbiórki 16 GZ Górskich Ogników i zuchy bardzo mnie polubiły. I pomimo to że mam tylko 12 lat, istnieje szansa, abym już w przyszłym roku została przyboczną i otrzymała prawidłową chustę i pagony ogników!

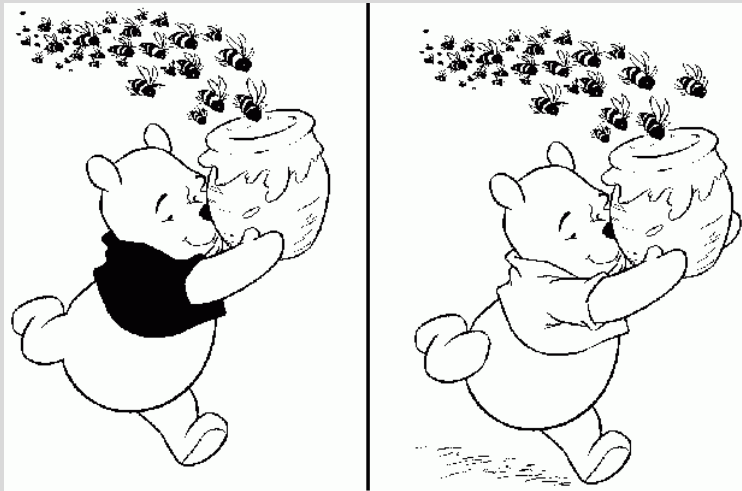
Jak wygląda umundurowanie ZHP? Obowiązuje pełny bądź połowy mundur. Pełny to bluza mundurowa, spódnica albo czarne bojówki i pas, a połowy to koszulka drużyny i chusta. Ale skończmy temat munduru. Jestem pewna, że interesuje was, co robimy na biwakach i obozach. Opowiem, jak wygląda mój dzień na obozie wakacyjnym w Pogorzeliczy.

Dzień zaczyna się ok. 6.00. Budzi nas trąbka albo trzy gwizdki i okrzyk „Pobudka, pobudka, wstać!”. Zazwyczaj pobudki przeprowadza druha obożny. Potem przychodzi czas na toaletę poranną. Jak żaden harcerz już nie śpi, przychodzi pora na zaprawę poranną, czyli ćwiczenia. Skłony, przysiady i bieganie, a nawet pompki! Następnie zaczynamy śniadanie. Jest żelazna zasada, że nikt nie je, dopóki nie zaśpiewamy. Najczęstszym okrzykiem jest „Śniadanko”: Śniadanko pachnie nam że hej! Rączki umyte, buzia nie! A więc siadajmy wszyscy razem! Smacznego, smacznego życzymy wam! Mniem, mniem! Po śniadaniu udajemy się na zajęcia: basen, kręgielnię albo spacer. Potem wracamy na obozowisko i drużyny zaczynają oczkować ziemniaki. To naprawdę nietatwe zadanie obrać i wyoczkować ziemniaki dla 200 osób. Wreszcie mamy 20 minut przerwy i zaczyna się zabawa! Wszyscy tańczymy kowbojkę, belgijkę i tańce zbójnickie ze skakaniem przez ognisko! Przychodzi czas na obiad, a potem godzina LB (leżenia bykiem). Gdy jest już wieczór, ubieramy mundury i udajemy się na ognisko obrzędowe. Siadamy w kręgu, rozmawiamy i śpiewamy piosenki harcerskie i turystyczne, a nocami odbywają się gry terenowe. Na obozach nie obowiązuje cisza nocna!

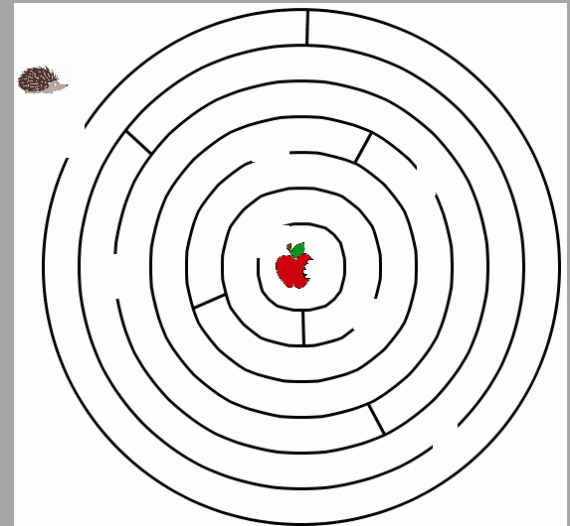
W kolejnym numerze opiszę, jak wyglądają festiwale harcerskie. /Wiktoria Hutyra

KRAINA ŁAMIGŁÓWEK

Znajdź pięć różnic między rysunkami.

Doprowadź jeża do jabłka.

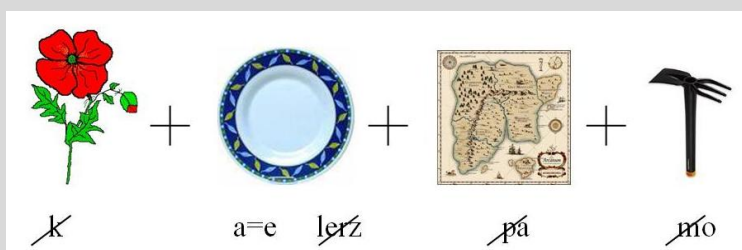
Uzupelnij SUDOKU cyframi od 1 do 9, aby w każdej linii, każdej kolumnie i każdym polu 3x3 nie powtórzyła się żadna z cyfr.

8	1					6	5	
		3	1		9	7		
				6				
3				1			9	
			8	3	7			
1				5			7	
				2				
		7	4		8	3		
4	5						9	6

Wstaw w puste miejsca liczby i znaki działań tak, by uzyskać równość w każdym rzędzie i w każdej kolumnie.

10	+		=	19
-		+		-
	-		=	5
=		=		=
2	+		=	

Rozwiąż rebus.

Rozwiąż zagadkę.

**CHODZI PO PODWÓRKU
I GRZEBIE ŁAPKAMI.
MÓWIĄ O NIEJ PTAK DOMOWY.
NAZWIJCIE JĄ SAMI!**

W SKRÓCIE...

1 września rozpoczął się nowy rok szkolny 2016/2017! W szkolnej auli odbyła się uroczysta akademie, na którą przybyli uczniowie, ich rodzice i nauczyciele oraz dyrekcja szkoły. Starsze dzieci obejrzały ciekawy film złożony w wakacyjnych zdjęć uczniów Naszej Szkoły oraz prezentację dotyczącą rocznicy wybuchu II wojny światowej, natomiast te młodsze - prezentację przedstawiającą najważniejsze informacje o szkole. Szczególnie ciepło zostali przyjęci nasi pierwszoklasiści, którzy dopiero zaczynają swoją przygodę z edukacją.

12 września 2016 r. w szkolnej auli odbyło się spotkanie uczniów klas 1 - 3 z przedstawicielami Straży Miejskiej. Zajęcia realizowane były pod hasłem „STRAŻNIK - TWÓJ PRZYJACIEL”. Dzieci poznały zadania Straży Miejskiej oraz niezbędne wyposażenie każdego strażnika. Dowiedziały się również, jak wygląda praca na tym stanowisku. Na koniec uczniowie mogli wsiąść do służbowego samochodu, który tego dnia zaparkował w szkolnym ogrodzie. Wielkim zainteresowaniem cieszyły się także eleganckie czapki strażników, które dzieci przymierzały z wielką ochotą.

Prezentujemy wyniki KONKURSU NA NAJCIEKAWSZĄ FOTOGRAFIĘ Z WAKACJI! Wszystkie prace nadesłane na konkurs zachwyciły nas swoim urokiem. Bardzo trudno było wybrać najlepszą fotografię. Głosowanie nauczycieli Naszej Szkoły wyłoniło dwa najciekawsze zdjęcia. Są to: „Julian na wakacjach” autorstwa Mileny Rogalskiej oraz „Kołobrzeg 2016 (Lecący ptak)” autorstwa Dawida Niewiadomego.

14 października 2016 roku w Naszej Szkole uroczystie obchodziliśmy Dzień Edukacji Narodowej. Z tej właśnie okazji w szkolnej auli zebrali się pracownicy SP 32 oraz uczniowie, aby obejrzeć przedstawienie przygotowane przez uczniów trzeciej klasy. Uroczystość rozpoczęło wprowadzenie poczty sztandarowej oraz odśpiewanie hymnu państwowego. Następnie głos zabrała Pani Dyrektor Alicja Procner, która podziękowała wszystkim pracownikom Naszej Szkoły. Potem przedstawiciele grona pedagogicznego oraz Samorządu Uczniowskiego złożyli kwiaty i okolicznościowe karty na ręce Pani Dyrektor oraz Pani Wicedyrektor z wyrazami wdzięczności za wkład włożony w edukację najmłodszych. Spotkanie zakończyła część artystyczna nagrodzona gromkimi brawami

W październiku uczniowie pierwszych klas wraz ze swoimi wychowawczyniami wzięli udział w imprezie integracyjnej „Powitanie Pani Jesieni”. Pierwszoklasiści podążali tropami Jesieni, która zostawiła dla nich tajemnicze pudełka wraz z zadaniami do wykonania. Nasi najmłodszy uczniowie mieli również okazję do wykazania się swoimi zdolnościami plastycznymi, tworząc jesienne drzewa. Zaprezentowali także specjalnie przygotowaną piosenkę. Nie zabrakło ponadto nagród oraz dyplomów.

ODWIEDŹ NASZĄ STRONĘ:
www.echo-szkoly.tk

NAPISZ DO NAS:
echo_szkoly@o2.pl

„ECHO SZKOŁY” redagują dla Was:

Wiktoria Hutyra, Wojciech Piwocha, Julia Trzeciak,
Barbara Waliczek i Simona Wójcik

Opieka pedagogiczna:
p. Grzegorz Wójtowicz